

32001R0069

13.1.2001

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 10/30

**ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 69/2001
z dnia 12 stycznia 2001 r.**

w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. sprawie stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w odniesieniu do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2,

po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 994/98 upoważnia Komisję do określenia w rozporządzeniu progu, poniżej którego uważa się, iż środki pomocowe nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu i dlatego nie podlegają procedurze zgłoszenia przewidzianej w art. 88 ust. 3 Traktatu.
- (2) Komisja zastosowała art. 87 i 88 Traktatu, w szczególności wyjaśniła, w wielu decyzjach, pojęcie pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu. Komisja określiła również swoją politykę w odniesieniu do pułapu *de minimis*, zgodnie z którą można uważać, że art. 87 ust. 1 nie ma ostatnio zastosowania w obwieszczeniu dotyczącym zasady *de minimis* w zakresie pomocy państwa ⁽³⁾. W świetle tych doświadczeń oraz mając na celu zwiększenie przejrzystości i pewności prawnej, właściwym jest, aby zasada *de minimis* była ustanowiona w rozporządzeniu.
- (3) W kontekście specjalnych zasad, które stosuje się w sektorze rolnictwa, rybołówstwa i akwakultury oraz w przewozie rzeczy i osób, a także mając na uwadze ryzyko, iż nawet niewielkie kwoty udzielonej pomocy mogłyby spełnić kryteria art. 87 ust. 1 Traktatu w tych sektorach, uważa się za właściwe, aby niniejszego rozporządzenia nie stosować do tych sektorów.
- (4) W świetle Porozumienia Światowej Organizacji Handlu (WTO) w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych ⁽⁴⁾, niniejsze rozporządzenie nie wyłącza pomocy eksportowej lub pomocy dla faworyzowania produktów krajowych nad produktami przywożonymi. Pomoc na pokrycie kosztów uczestnictwa w targach handlowych bądź badaniach lub też kosztów usług konsultingowych potrzebnych do wprowadzenia nowego produktu lub już

istniejącego produktu na nowym rynku nie stanowi zwykle pomocy eksportowej.

- (5) W świetle doświadczeń Komisji można uznać, że pomoc nieprzekraczająca pułapu 100 000 EUR w dowolnie określonym okresie trzech lat nie wpływa na handel między Państwami Członkowskimi i/lub nie zakłóca bądź nie zagraża zakłóceniem konkurencji i dlatego nie podlega przepisom art. 87 ust. 1 Traktatu. Istotny okres trzech lat ma charakter ruchomy, tak więc w każdym przypadku przyznania nowej pomocy *de minimis* należy ustalić ogólną kwotę pomocy *de minimis* przyznaną w ciągu poprzednich trzech lat. Za datę przyznania pomocy *de minimis* należy uznać moment, w którym beneficjentowi zostało nadane prawo przyjęcia pomocy. Zasada *de minimis* nie narusza możliwości otrzymania przez przedsiębiorstwo pomocy państwa dozwolonej przez Komisję lub objętej rozporządzeniem o wyłączeniu grupowym.
- (6) W celu przejrzystości, równości traktowania oraz prawidłowego stosowania pułapu *de minimis*, właściwe jest, by Państwa Członkowskie stosowały tę samą metodę obliczeń. W celu ułatwienia tych obliczeń oraz zgodnie z obecną praktyką stosowania zasady *de minimis*, kwoty przyznanej pomocy, które nie przybierają formy dotacji pieniężnych, powinny być przeliczane na subwencyjny ekwiwalent pomocy brutto. Obliczenie subwencyjnego ekwiwalentu pomocy płatnej w kilku ratach oraz obliczenia kwoty pomocy w formie pożyczki uprzywilejowanej wymaga zastosowania rynkowych stóp procentowych obowiązujących na rynku w okresie przyznania dotacji. Mając na względzie jednolite, przejrzyste i proste stosowanie zasad pomocy państwowej, rynkowe stopy procentowe stosowane do celów niniejszego rozporządzenia powinny być uważane za stopy referencyjne, pod warunkiem że w przypadku pożyczki uprzywilejowanej pożyczka ta jest poparta standardowymi zabezpieczeniami i nie pociąga za sobą nadmiernego ryzyka. Za stopy referencyjne powinno się uważać te, które Komisja wyznacza okresowo na podstawie obiektywnych kryteriów i które są następnie publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* oraz w internecie.
- (7) Komisja ma obowiązek zapewnić, że zasady przyznawania pomocy państwa są respektowane, w szczególności, że stosuje się do nich pomoc przyznaną zgodnie z zasadami *de minimis*. Zgodnie z zasadą współpracy ustanowioną w art. 10 Traktatu Państwa Członkowskie powinny ułatwić osiągnięcie tego celu poprzez ustanowienie niezbędnego mechanizmu gwarantującego, że ogólna kwota pomocy przyznanej temu samemu beneficjentowi zgodnie z zasadą *de minimis* nie przekracza pułapu 100 000 EUR w okresie trzech lat. W tym celu Państwa Członkowskie, przyznając pomoc *de minimis*, powinny informować zainteresowane przedsiębiorstwo, że pomoc ma charakter *de minimis*, otrzymać pełną informację o innych faktach

⁽¹⁾ Dz.U. L 142 z 14.5.1998, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 89 z 28.3.2000, str. 15.

⁽³⁾ Dz.U. C 68 z 6.3.1996, str. 9.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 156.

pomocy *de minimis*, które miały miejsce w ciągu ostatnich trzech lat oraz ostrożnie kontrolować, czy przyznanie nowej pomocy *de minimis* nie spowoduje przekroczenia pułapu *de minimis*. Ewentualnie respektowanie pułapu może być również zagwarantowane poprzez rejestrację w centralnym rejestrze.

- (8) Uwzględniając doświadczenie Komisji, w szczególności częstotliwość, z jaką Komisja musi zmieniać politykę pomocy państwa, właściwe jest ograniczenie okresu stosowania niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy rozporządzenie wygaśnie i nie zostanie przedłużone, Państwa Członkowskie powinny dysponować sześciomiesięcznym okresem dostosowania w odniesieniu do systemów pomocy *de minimis*, objętych niniejszym rozporządzeniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres zastosowania

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom we wszystkich sektorach, z wyjątkiem:

- sektora przewozu rzeczy i osób oraz działalności związanej z produkcją, przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu;
- pomocy udzielanej dla działalności związanej z wywozem, mianowicie pomocy związanej bezpośrednio z ilością wywożonych produktów, ustanowieniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub wydatkami bieżącymi dotyczącymi prowadzenia działalności wywozowej;
- pomocy uwarunkowanej użyciem towarów produkcji krajowej przed towarami przywożonymi.

Artykuł 2

Pomoc *de minimis*

1. Uważa się, że środki pomocy nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu i dlatego nie podlegają wymogowi powiadomienia przewidzianemu w art. 88 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełniają warunki określone w ust. 2 i 3.

2. Ogólna kwota pomocy *de minimis* przyznana jakimkolwiek przedsiębiorstwom nie przekracza 100 000 EUR w jakimkolwiek okresie trzech lat. Pułap ten stosuje się bez względu na formę pomocy i jej cel.

3. Pułap określony w ust. 2 wyrażony jest jako dotacja pieniężna. Wszystkie użyte wartości są wartościami brutto, to znaczy nie uwzględniającymi potrąceń z tytułu podatków bezpośrednich. W

przypadku gdy pomoc udzielana jest w formie innej niż dotacja, kwota pomocy stanowi subwencyjny ekwiwalent pomocy brutto.

Pomoc wypłacana w kilku ratach dyskontowana jest do wartości w momencie przyznania dotacji. Stopa procentowa zastosowana do celów dyskontowych oraz do obliczenia kwoty pomocy w przypadku pożyczki uprzywilejowanej jest stopą referencyjną stosowaną w momencie przyznania dotacji.

Artykuł 3

Kumulacja i monitorowanie

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie przyznaje przedsiębiorstwu pomoc *de minimis*, informuje zainteresowane przedsiębiorstwo, że pomoc ma charakter *de minimis* i otrzymuje od przedsiębiorstwa pełną informację o innej pomocy *de minimis*, otrzymanej w ciągu ostatnich trzech lat.

Państwo Członkowskie może przyznać nową pomoc *de minimis* tylko po sprawdzeniu, że nie podniesie ona ogólnej kwoty pomocy *de minimis* otrzymanej przez przedsiębiorstwo w okresie trzech lat, do poziomu powyżej pułapu ustalonego w art. 2 ust. 2.

2. W przypadku gdy Państwo Członkowskie ustanowiło centralny rejestr pomocy *de minimis*, zawierający pełną informację dotyczącą wszystkich faktów pomocy *de minimis* przyznanej przez jakiegokolwiek władze znajdujące się w tym Państwie Członkowskim, wymóg określony w ust. 1 akapit pierwszy nie ma dłuższej zastosowania od momentu, gdy rejestr obejmuje okres trzech lat.

3. Państwa Członkowskie rejestrują i opracowują wszystkie informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. Dokumenty te zawierają wszelkie informacje konieczne do wykazania, że warunki niniejszego rozporządzenia są respektowane. Dokumenty dotyczące indywidualnej pomocy *de minimis* są przetrzymywane przez okres 10 lat od dnia jej przyznania, a w odniesieniu do systemu pomocy *de minimis* przez okres 10 lat od dnia, w którym przyznana została ostatnia pomoc indywidualna w ramach tego systemu. Na pisemny wniosek Komisji Państwo Członkowskie przekazuje jej w ciągu 20 dni roboczych lub w ciągu takiego, dłuższego okresu, jaki zostanie ustalony we wniosku, wszelkie informacje, jakie Komisja uzna za niezbędne do oszacowania, czy warunki niniejszego rozporządzenia zostały spełnione, w szczególności ogólne kwoty pomocy *de minimis* otrzymanej przez każde z przedsiębiorstw.

Artykuł 4

Wejście w życie i okres obowiązywania

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie pozostaje w mocy do dnia 31 grudnia 2006 r.

2. Po upływie okresu obowiązywania niniejszego rozporządzenia, systemy pomocy *de minimis* wchodzące w zakres niniejszego rozporządzenia będą nadal z niego korzystać w ciągu sześciomiesięcznego okresu dostosowawczego.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 stycznia 2001 r.

W imieniu Komisji

Mario MONTI

Członek Komisji
